

CAPÍTOL 3

Disposicions finals i derogatòries

ARTICLE 45

Vigència del Conveni

1. Aquest Conveni té una durada indefinida llevat de denúncia d'una de les parts, que té efecte als tres mesos de la seva notificació fefaent a l'altra part.

2. En cas de denúncia, i malgrat les disposicions restrictives que l'altra part pugui preveure per als casos de residència a l'estranger d'un beneficiari, les disposicions d'aquest Conveni són aplicables als drets adquirits a l'empara del Conveni.

3. Les parts contractants acorden les disposicions que garanteixin els drets en curs d'adquisició derivats dels períodes d'assegurança o assimilats complets anteriorment a la data d'acabament del Conveni.

ARTICLE 46

Derogació del Conveni de 14 d'abril de 1978

1. A l'entrada en vigor d'aquest Conveni, queda derogat el Conveni Hispanoandorrà de Seguretat Social de 14 d'abril de 1978.

2. Les persones que, a l'entrada en vigor d'aquest Conveni, s'estiguin beneficiant del que disposa l'article 11.4 del Conveni de 14 d'abril de 1978, continuen gaudint dels beneficis d'aquell.

3. Aquest Conveni garanteix els drets adquirits a l'empara del Conveni de 14 d'abril de 1978.

ARTICLE 47

Signatura i ratificació

Aquest Conveni es ratifica d'acord amb la legislació interna de cada una de les parts contractants.

Aquest Conveni entra en vigor el primer dia del segon següent al de la data en què ambdues parts contractants hagin intercanviat per via diplomàtica els instruments de ratificació.

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris infraescrits signen al peu d'aquest Conveni.

Fet a Andorra la Vella, el 9 de novembre de 2001, en dos exemplars, en castellà i català; ambdós textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Juan Carlos Aparicio Pérez

Ministre de Treball i Afers Socials

Pel Principat d'Andorra,

Mónica Codina Tort

Ministra de Salut i Benestar

Aquest Conveni entra en vigor l'1 de gener de 2003, primer dia del segon mes següent al de la data de l'intercanvi dels instruments de ratificació, segons estableix l'article 47.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 19 de novembre de 2002.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

23565 *ACORD administratiu per a l'aplicació del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra, fet a Andorra la Vella el 9 de novembre de 2001. («BOE» 290, de 4-12-2002.)*

ACORD ADMINISTRATIU PER A L'APLICACIÓ DEL CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I EL PRINCIPAT D'ANDORRA

De conformitat amb el que disposa l'article 41, apartat 1, del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra subscrit a Andorra la Vella el 9 de novembre de 2001, les autoritats competents,

Pel Regne d'Espanya, el Ministeri de Treball i Afers Socials, i

Pel Principat d'Andorra, el Ministeri de Salut i Benestar,
Han acordat les disposicions següents:

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Definicions.*

1. Per a l'aplicació del present Acord administratiu, el terme «Conveni» designa el Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra de 9 de novembre de 2001.

2. Les expressions i els termes definits a l'article 1 del Conveni tenen en aquest Acord el mateix significat que se'ls atribueix en l'article esmentat.

Article 2. *Organismes d'enllaç.*

1. En aplicació de l'article 41 del Conveni, cada part estableix els organismes d'enllaç següents:

A) A Andorra: la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

B) A Espanya:

L'Institut Nacional de la Seguretat Social per a tots els règims, excepte per al règim especial dels treballadors del mar.

L'Institut Social de la Marina per al règim especial dels treballadors del mar.

2. Els organismes d'enllaç designats a l'apartat anterior o, si s'escau, les institucions competents han d'establir de comú acord els formularis d'enllaç necessaris per a l'aplicació del Conveni.

3. Les autoritats competents de cada una de les parts contractants poden designar altres organismes d'enllaç o modificar-ne la competència. En aquests casos, han de notificar les seves decisions sense demora a l'autoritat competent de l'altra part contractant.

Article 3. *Institucions competents.*

Les institucions competents són les següents:

A) A Andorra: la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

B) A Espanya:

a) Les direccions provincials de l'Institut Nacional de la Seguretat Social per a tots els règims, llevat del règim especial dels treballadors del mar.

b) L'Institut Social de la Marina per al règim especial dels treballadors del mar.

c) L'Institut de Migracions i Serveis Socials per a pensions d'invalidesa i jubilació en la modalitat no contributiva.

d) La Tresoreria General de la Seguretat Social per a l'aplicació de l'article 7, apartat 1, del Conveni, i per a les excepcions de caràcter individual que puguin ser acordades sobre la base de l'apartat 2 de l'article esmentat.

Article 4. *Traslats temporals.*

1. En tots els casos als quals es refereixen les lletres a), c), e) i g) de l'article 7, apartat 1, del Conveni, la institució competent la legislació de la qual continua sent aplicable ha d'expedir, a petició de l'empresa o del treballador, un certificat de desplaçament en el qual acredita que aquest continua subjecte a la legislació d'aquesta part i el període de desplaçament. Aquest certificat constitueix la prova que no són aplicables a aquest treballador les disposicions sobre l'assegurança obligatòria de l'altra part.

2. La sol·licitud d'autorització de pròrroga de les situacions previstes a les lletres b) i d) de l'article 7, apartat 1, del Conveni l'ha de formular l'empresa o el treballador, amb tres mesos d'antelació a l'acabament del període inicial de desplaçament, mitjançant el formulari d'enllaç corresponent, que s'ha d'enviar a la institució competent de la part en el territori de la qual està assegurat el treballador, el qual ha de convenir sobre la pròrroga amb la institució competent de la part on es trobi destacat.

3. Si el treballador deixa de pertànyer a l'empresa que el va enviar a l'altra part abans de complir el període pel qual va ser desplaçat, l'empresa ho ha de comunicar a la institució competent de la part en què està assegurat el treballador, que n'ha d'informar immediatament l'altra institució.

4. Quan una persona a la qual es refereix la lletra h) de l'article 7, apartat 1, del Conveni exerceix l'opció que s'hi estableix, ho ha de posar en coneixement de la institució competent de la part per la qual s'ha optat a través de la missió diplomàtica o oficina consular de què depengui i aquesta n'ha d'informar la institució competent de l'altra part, a través del formulari d'enllaç corresponent.

TÍTOL II

Disposicions particulars

CAPÍTOL 1

Maternitat, malaltia i accident

Article 5. *Totalització de períodes.*

1. Quan la institució competent d'una de les parts hagi d'aplicar la totalització de períodes d'assegurança que preveu l'article 8 del Conveni per a la concessió de prestacions d'assistència sanitària per maternitat, malaltia i accident, ha de sol·licitar a la institució de l'altra part una certificació dels períodes d'assegurança acreditats en la seva legislació i, si s'escau, de la quantia de les cotitzacions, en el formulari establert a l'efecte.

2. L'equivalència entre la quantia de les cotitzacions i els períodes d'assegurança, a efectes de punts andorrans, és com s'especifica tot seguit:

a) Si les bases de cotització acreditades a Espanya són inferiors o iguals al salari mínim andorrà, vigent en la mateixa data, aquestes s'equiparen a efectes de punts al salari mínim andorrà del període de referència.

b) Si les bases de cotització acreditades a Espanya són superiors al salari mínim andorrà, vigent en la mateixa data, aquestes es tenen en compte a efectes de punts andorrans pel seu import real i els punts andorrans es computen al preu dels períodes esmentats.

Aquesta equivalència pot ser actualitzada per mutu acord de les parts.

Article 6. *Prestacions d'assistència sanitària en els casos d'estada, destacament, treballadors i els seus familiars que resideixin en un Estat i treballin en un altre, i autorització per continuar tractament a l'altra part.*

1. Per obtenir les prestacions sanitàries que preveuen els articles 9, 10, 12, apartat 3, i l'article 14 del Conveni, les persones a les quals es refereixen els articles esmentats han de presentar a la institució del lloc on es trobin o resideixin una certificació acreditativa del seu dret a les prestacions sanitàries en els formularis establerts a l'efecte. Aquests formularis, que expedeix la institució competent, han d'establir, si s'escau, la durada màxima de concessió d'aquestes prestacions.

Si la persona que sol·licita la prestació sanitària no pot presentar els formularis a què s'alludeix en aquest apartat, la institució del lloc d'estada o residència s'ha d'adreçar a la institució competent per obtenir-los.

2. En el cas que preveu l'article 15, el treballador ha de sol·licitar l'autorització corresponent de la institució competent abans d'iniciar el seu trasllat per continuar el tractament.

La institució competent, si s'escau, ha d'expedir el formulari establert a l'efecte en el qual ha de figurar expressament l'autorització per continuar el tractament al territori de l'altra part i el període previsible de durada del tractament.

En el cas que hi hagi necessitat de prolongació del període previst al formulari inicial, la institució del lloc d'estada o residència s'ha d'adreçar a la institució competent per a la seva conformitat.

Article 7. *Assistència sanitària als familiars que resideixin a la part diferent de la de l'assegurament.*

1. Per beneficiar-se de les prestacions sanitàries de malaltia comuna, accident no laboral i maternitat al país de residència, els familiars als quals es refereix l'article 11 del Conveni s'han d'inscriure a la institució del lloc de residència, presentant un certificat, en el formulari establert a l'efecte, expedit per la institució competent, que acrediti el dret a les prestacions d'assistència sanitària.

Si la persona que sol·licita la prestació sanitària no pot presentar el formulari a què s'alludeix en aquest article, la institució del lloc de residència s'ha d'adreçar a la institució competent per obtenir-lo.

El formulari és vàlid sempre que la institució del lloc de residència no rebi de la primera una notificació de suspensió, supressió o modificació del dret, en el formulari establert a l'efecte.

2. La institució del lloc de residència ha de comunicar a la institució competent tota inscripció que hagi efectuat d'acord amb la seva legislació de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 d'aquest article.

3. El treballador o els seus familiars han de notificar a la institució del lloc de residència d'aquests últims o a la institució competent qualsevol canvi en la seva situació susceptible de modificar el dret dels familiars a les prestacions sanitàries, en especial qualsevol canvi o cessació del treballador o del seu cònjuge en la feina o trasllat de residència d'aquests o de la seva família.

4. Per al que disposa l'article 11, apartat 2, del Conveni i en els casos d'assistència sanitària de caràcter immediat, els familiars del treballador han de presentar al país d'estada temporal el formulari establert a aquest efecte i expedit per la institució del país de la seva residència.

Article 8. Assistència sanitària en casos de residència de titulars de pensió.

1. El titular d'una pensió deguda únicament en virtut de la legislació d'una part a què fa referència l'article 12, apartat 2, del Conveni i que resideix habitualment al territori de l'altra part, ha de presentar davant de la institució de la dita part un certificat expedit en el formulari establert a l'efecte per la institució competent del país que abona la pensió, en què acrediti el dret a les prestacions sanitàries per a ell mateix i els seus familiars que resideixin en aquesta part. Aquest formulari té validesa fins que la institució competent notifiqui, mitjançant un altre formulari, la suspensió, supressió o modificació del dret.

Si el titular de pensió a què es refereix aquest article no presenta el dit formulari, la institució del lloc de residència s'ha d'adreçar a la institució competent per obtenir-lo.

2. En els casos als quals es refereix el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 12 del Conveni, familiars que no resideixen amb el pensionista, el titular ha de sol·licitar autorització a la institució competent perquè aquesta, amb caràcter excepcional i amb l'examen previ de les circumstàncies alegades pel pensionista, autoritzi expressament que els seus familiars puguin rebre prestacions sanitàries a l'altra part i a càrrec de la institució competent.

3. La institució del lloc de residència, en vista del formulari indicat a l'apartat 1, ha de procedir a inscriure el pensionista i els seus familiars, o només els familiars en el cas de l'apartat anterior, i a comunicar aquesta circumstància a la institució competent.

4. El pensionista ha de notificar a la institució del lloc de residència qualsevol canvi de la seva situació i dels seus familiars susceptible de modificar el dret a les prestacions sanitàries.

Article 9. Aplicació de l'article 46.2 del Conveni.

Els titulars de pensió i els seus familiars conserven el seu dret a beneficiar-se del que disposa l'article 11.4 del Conveni de 14 d'abril de 1978, si en la data d'entrada en vigor del Conveni de 9 de novembre de 2001 disposen d'un formulari que reconegui aquest dret o acrediten que n'han sol·licitat l'expedició, sempre que, posteriorment, se'ls reconegui el dret.

Article 10. Concessió de pròtesis, grans aparells i tractaments de rehabilitació.

1. Per obtenir l'autorització a la qual està subordinada la concessió de pròtesis, grans aparells i tractaments de rehabilitació a què es refereix l'article 17 del Conveni, la institució del lloc d'estada o residència ha d'adreçar a la institució competent la petició corresponent en el formulari establert a l'efecte. Aquesta institució ha de respondre per escrit i en el termini màxim de

trenta dies. Transcorregut aquest termini, sense resposta, s'ha de considerar que la concessió ha estat autoritzada.

L'autorització no és necessària quan el cost de la prestació es reguli sobre la base de quota global, i en el cas del malalt autoritzat a continuar el tractament a l'altra part, a què es refereix l'article 15 del Conveni.

2. En casos d'urgència absoluta, les prestacions a què es refereix l'apartat anterior es concedeixen prescindint de l'autorització de la institució competent. Això no obstant, la institució del lloc d'estada o residència del beneficiari ha de comunicar sense demora aquesta circumstància a la institució competent.

3. La llista de pròtesis, ortesis i ajuts tècnics a què es refereix l'article 17 del Conveni figura com a annex I d'aquest Acord.

4. Això no obstant i per agilitat administrativa i estalvi en la gestió, les autoritats competents d'ambdues parts es poden posar d'acord sobre un límit de cost de les prestacions abans esmentades que també figura a l'annex I, per sota del qual no és necessari sol·licitar l'autorització prèvia per a la seva concessió i que s'ha de revisar periòdicament de comú acord.

CAPÍTOL 2

Reembors de despeses d'assistència sanitària

Article 11. Reembors de despeses d'assistència sanitària en els casos d'estada i destacament de treballadors i els seus familiars que resideixin en un Estat i treballin en un altre i en el cas de malalt autoritzat a continuar rebent assistència sanitària.

El reembors de les despeses ocasionades per les prestacions dispensades per la institució d'una part per compte de la institució competent de l'altra part, en aplicació dels articles 9, 10, 12, apartat 3, i articles 14 i 15 del Conveni, s'ha de fer pel seu import efectiu, tal com resulti de la comptabilitat de la institució que hagi servit les prestacions.

Article 12. Reembors de despeses d'assistència sanitària a familiars residents en la part diferent de la d'assegurament.

La liquidació de les despeses ocasionades per l'assistència sanitària servida basada en l'article 11, apartat 1, del Conveni, als familiars de treballadors que resideixin al territori de la part diferent d'aquella en la qual el treballador estigui assegurat i a la legislació de la qual està subjecte, s'ha de fer en la forma que s'estableix als apartats següents:

1. Les despeses derivades de l'assistència sanitària servida per les institucions espanyoles les ha de reemborsar la institució andorrana sobre la base d'un tant alçat el més proper possible a l'import de les despeses reals, fixat per a cada any civil.

Per establir aquest tant alçat, s'ha de multiplicar el cost mitjà anual per família pel nombre mitjà anual de famílies que han de ser tingudes en compte i s'ha d'aplicar al resultat una reducció del 20 per 100.

Els elements de càlcul necessaris per establir aquest tant alçat s'han de determinar segons les normes següents:

a) Per obtenir el cost mitjà anual per família a Espanya, es divideixen les despeses anuals corresponents a la totalitat de les prestacions d'assistència sanitària servides per la institució espanyola al conjunt dels membres de les famílies dels treballadors per compte d'altri o per compte propi sotmesos a la legislació espanyola,

pel nombre mitjà anual d'aquests treballadors per compte d'altri o propi que tinguin membres de la família.

b) El nombre mitjà de les famílies que han de ser tingudes en compte és igual al nombre mitjà anual dels treballadors per compte d'altri o per compte propi sotmesos a la legislació espanyola i els membres de la família dels quals tinguin drets a prestacions d'assistència sanitària servides per la institució andorrana.

El nombre de famílies que han de ser tingudes en compte d'acord amb el que disposa la lletra b) anterior s'ha d'establir mitjançant un registre portat a aquest efecte per la institució del lloc de residència sobre la base dels documents justificatius dels drets dels interessats facilitats per la institució competent.

2. Les despeses derivades de l'assistència sanitària servida per la institució andorrana les ha de reemborsar la institució competent espanyola pel seu import efectiu segons resulti de la comptabilitat de la institució que hagi servit les prestacions.

Article 13. Reembors de despeses per l'assistència sanitària prestada a pensionistes i els seus familiars que resideixin al territori de l'altra part.

La liquidació de les despeses ocasionades per la prestació d'assistència sanitària als pensionistes i els seus familiars a què es refereix l'article 12, apartat 2, del Conveni, ha de ser reemborsada a la institució que hagi rebut les prestacions en la forma que s'estableix als apartats següents:

1. La quantitat que ha de reemborsar la institució competent andorrana a la institució espanyola que hagi servit les prestacions es determina sobre la base d'un tant alçat el més proper possible a l'import de les despeses reals, fixat per a cada any civil.

Per establir aquest tant alçat, es multiplica el cost mitjà anual per persona, segons queda definit aquest a la lletra a), pel nombre mitjà anual dels titulars de pensions i dels membres de la seva família que hagin de ser tinguts en compte.

Els elements de càlcul necessaris per establir el tant alçat es determinen segons les normes següents:

a) Per obtenir el cost mitjà anual per persona a Espanya, s'agafen les despeses anuals corresponents al total de les prestacions d'assistència sanitària abonades per la institució espanyola al conjunt dels titulars de les pensions degudes en virtut de la legislació espanyola, incloent en el conjunt de beneficiaris els membres de la família, i es divideixen pel nombre mitjà anual dels titulars de pensions i dels membres de la seva família.

b) El nombre mitjà anual dels titulars de pensions i dels membres de la seva família que han de ser tinguts en compte és igual al nombre mitjà anual dels titulars de pensions i dels membres de la família que resideixin al territori espanyol que tinguin dret a gaudir de les prestacions d'assistència sanitària amb càrrec a la institució andorrana.

El nombre de titulars de pensions i de membres de les seves famílies que s'hagin de tenir en compte segons el que disposa la lletra b) anterior s'estableix mitjançant un registre portat a aquest efecte per la institució del lloc de residència sobre la base dels documents justificatius dels drets dels interessats facilitats per la institució competent per acreditar aquests drets.

2. Les despeses derivades de l'assistència sanitària servida per la institució andorrana les ha de reemborsar la institució competent espanyola pel seu import efectiu

segons resulti de la comptabilitat de la institució que hagi servit les prestacions.

Article 14. Disposicions financeres.

1. La liquidació dels reemborsos de despeses d'assistència sanitària que preveu l'article 16 del Conveni, que el conjunt de les institucions competents d'una part hagi de fer a favor de les institucions que hagin servit les prestacions, s'ha de fer a través dels organismes d'enllaç a què es refereix l'article 2 d'aquest Acord, de conformitat amb les disposicions següents:

a) Reemborsos per despeses reals.

L'organisme d'enllaç de la part que resulti creditora ha de trametre, semestralment, a l'organisme d'enllaç de l'altra part una liquidació de despeses per cada cas individual d'assistència sanitària servida, en el formulari establert a l'efecte.

b) Reemborsos per quotes globals.

L'organisme d'enllaç de la part que resulti creditora ha de trametre a l'organisme d'enllaç de l'altra part, al terme de cada any civil, un formulari de liquidació per cada una de les persones que hagin acreditat dret a l'assistència sanitària durant l'any objecte de liquidació, amb indicació del nombre de mesos que han estat vigents els formularis de dret.

La quantitat a reemborsar en cada exercici ha de ser en funció del nombre de mesos en què en l'exercici esmentat la institució del país de residència hagi estat obligada a prestar assistència sanitària, comptant el mes en què s'iniciï el dret i exclouent el mes en què finalitzi, llevat que aquest sigui complet. El cost mensual que s'ha de considerar és la dotzena part del cost anual que correspon en aplicació dels articles 12 i 13 d'aquest Acord.

Posteriorment, una vegada aprovats els imports de les cotes globals mensuals corresponents a l'any esmentat, s'ha de comunicar l'import global del reembors que s'ha d'efectuar.

2. Els organismes d'enllaç han de fer les transferències de fons que escaiguin dins del termini màxim de vint-i-quatre mesos posteriors a la recepció de les liquidacions a què es refereixen els apartats anteriors i que hagin resultat conformes.

3. La disconformitat de la institució deutora respecte de determinades liquidacions o partides objecte de reembors no obsta a la tramesa dels fons corresponents a la part de la liquidació en la qual hi hagi conformitat.

Les partides controvertides han de ser objecte de liquidació complementària, una vegada que hagin estat aclarides les diferències en un termini màxim de trenta-sis mesos des de la data de la recepció de les liquidacions. Una vegada exhaurit aquest termini, si subsisteixen les diferències, aquestes han de ser objecte d'estudi de la Comissió Mixta.

En el cas d'exercicis considerats tancats per la Comissió Mixta, no s'admeten reclamacions de partides corresponents a aquests exercicis.

CAPÍTOL 3

Prestacions econòmiques per maternitat i incapacitat temporal derivada de malaltia o accident

Article 15. Totalització de períodes.

Quan la institució competent d'una de les parts hagi d'aplicar la totalització de períodes que preveu l'arti-

cle 18 del Conveni per a la concessió de les prestacions econòmiques per maternitat i incapacitat temporal derivada de malaltia comuna o accident no laboral, ha de sol·licitar a la institució de l'altra part una certificació dels períodes d'assegurança acreditats en la seva legislació en el formulari establert a l'efecte.

Article 16. *Pagament de prestacions en cas d'estada o de residència a la part diferent de la competent.*

1. Per beneficiar-se de les prestacions econòmiques per maternitat i incapacitat temporal derivada de malaltia o accident, els treballadors que estiguin rebent assistència sanitària al territori de la part diferent de la d'assegurament, sobre la base dels articles 9, apartat 1, 10, apartat 1, i articles 14 i 15 del Conveni, i d'acord amb el que disposa l'article 5 del present Acord, s'han d'adreçar en el termini de tres dies a la institució del lloc d'estada o de residència, que ha de procedir a fer un control mèdic de l'interessat i ha de transmetre sense demora a la institució competent un informe mèdic sobre la incapacitat de l'interessat per al treball i la seva durada probable.

2. Les prestacions econòmiques que puguin correspondre al treballador les reconeix la institució competent d'acord amb la seva legislació. El pagament d'aquestes prestacions econòmiques es fa efectiu directament al treballador conforme amb el que estableix la legislació que apliqui la institució competent, partint de la notificació a què es refereix l'apartat 1, en la forma i els terminis establerts per la legislació que aquesta institució apliqui.

3. El treballador queda sotmès, a efectes del control de la incapacitat per al treball, a la inspecció mèdica de la institució del lloc d'estada o de residència, com si es tractés d'un assegurat propi. Aquesta institució ha de comunicar a la institució competent el final de la incapacitat per al treball.

Per la seva part la institució competent, si s'escau, ha de notificar a la institució de l'altra part l'extinció de les prestacions econòmiques, per qualsevol de les causes previstes en la seva legislació.

CAPÍTOL 4

Incapacitat permanent, jubilació i mort i supervivència

Article 17. *Sol·licituds.*

1. Per obtenir la concessió de prestacions per incapacitat permanent, jubilació i mort i supervivència, els interessats han d'adreçar la seva sol·licitud a la institució competent del lloc de la seva residència, de conformitat amb les disposicions legals en vigor per a aquesta institució.

La data de presentació de la sol·licitud a aquesta institució es considera data de presentació de la sol·licitud davant de la institució competent de l'altra part, sempre que l'interessat allegui haver realitzat activitat en aquesta última o es desprengui de la documentació que aporti.

2. Si resideixen al territori d'un Estat tercer, els sol·licitants s'han d'adreçar a la institució competent de la part contractant sota la legislació de la qual ells o els seus causants hagin estat assegurats per última vegada.

3. Quan la institució en la qual s'hagi rebut la sol·licitud no és la institució competent per instruir l'expedient d'acord amb els apartats precedents, ha de remetre immediatament la sol·licitud amb tota la documentació a la institució competent de l'altra part, per mediació

dels organismes d'enllaç, indicant la data en què es va presentar la sol·licitud.

4. Quan en la sol·licitud de prestació només es declari activitats segons les disposicions legals d'una de les parts i sigui presentada davant de la institució de l'altra part, aquesta l'ha de remetre immediatament a la institució competent d'aquella, per mediació dels organismes d'enllaç, indicant la data en què es va presentar la sol·licitud.

Article 18. *Tramitació.*

1. La institució competent a qui correspongui la instrucció de l'expedient ha d'emplenar el formulari d'enllaç establert a l'efecte on constin els períodes d'assegurança acreditats d'acord amb la seva legislació i n'ha d'enviar, sense demora, dos exemplars a la institució competent de l'altra part, a través dels organismes d'enllaç.

La tramesa dels formularis d'enllaç supleix la tramesa dels documents justificatius de les dades que hi estan consignades.

2. En els casos de sol·licitud de prestacions d'incapacitat permanent s'ha d'adjuntar un formulari d'informe mèdic expedit pels serveis mèdics de la Seguretat Social sobre l'estat de salut del treballador on constin les causes de la incapacitat allegada i la possibilitat raonable de recuperació.

3. Rebut els formularis d'enllaç, la institució competent d'aquesta part ha de retornar a la institució competent de l'altra part, per a l'aplicació de l'article 20, apartat 2, del Conveni, un exemplar del formulari d'enllaç on s'han de fer constar els períodes d'assegurança acreditats sota la seva legislació i l'import de la pensió que se li ha de reconèixer a l'interessat en aquesta part.

4. Cada una de les institucions competents ha de comunicar directament als interessats la resolució adoptada i la forma i el termini de recurs de què disposen davant d'aquesta, d'acord amb la seva legislació.

5. Les institucions competents de cada una de les parts s'han de facilitar directament una còpia de les resolucions adoptades en els expedients tramitats en aplicació del Conveni.

CAPÍTOL 5

Prestacions econòmiques per accidents de treball i malalties professionals

Article 19. *Sol·licituds.*

1. Les sol·licituds de prestacions que regula el capítol 5 del títol III del Conveni s'han de formular davant de la institució competent, directament o a través dels organismes d'enllaç, d'acord amb els articles 30 a 33.

2. Els treballadors que, en el moment de tenir un accident de treball o l'agreuament de la seva situació, es trobin a la part diferent de la de la institució que és competent, poden presentar la sol·licitud davant de la institució o organisme d'enllaç de la part on es trobin o resideixin.

La sol·licitud s'ha d'enviar a l'organisme d'enllaç o institució competent de l'altra part junt amb tots els antecedents mèdics, si n'hi ha, que donin compte de l'accident, de la malaltia o de l'agreuament.

Article 20. *Agreuament d'un accident de treball i el seu control.*

1. En el cas que preveu l'article 31 del Conveni, la institució competent de la part en què s'hagi produït

l'agreuament de l'accident ha de comunicar la nova situació a la institució competent o organisme d'enllaç de l'altra part i sol·licitar, quan sigui necessari, les dades sobre la prestació que aquesta satisfà a l'interessat i tots els antecedents mèdics que constin a l'expedient. Aquesta última ha de facilitar les dades sol·licitades al més aviat possible.

2. La institució competent i responsable del pagament de la prestació per agreujament de l'accident ha d'informar la institució de l'altra part de la resolució que adopti.

3. La institució del lloc de residència del titular d'una prestació per accident de treball que no sigui la competent ha de fer els controls sanitaris i administratius requerits per la institució competent, en les condicions establertes per la seva pròpia legislació sobre la base de l'article 38 del Conveni i de conformitat amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 21 del present Acord.

TÍTOL III

Disposicions diverses

Article 21. *Control i ajuda administrativa.*

1. A efectes de control dels seus respectius beneficiaris residents en l'altra part, les institucions competents espanyola i andorrana s'han de subministrar entre si la informació necessària sobre fets o actes dels quals pugui derivar, segons la seva pròpia legislació, la modificació, la suspensió o l'extinció dels drets de prestacions reconegudes per aquelles sempre que el beneficiari ho sigui de prestacions d'aquesta part.

2. Els reconeixements mèdics necessaris per complir les disposicions legals d'una part contractant, relatives a les persones que es trobin al territori de l'altra part, els ha de dur a terme a petició de la institució competent la institució de la part en el territori de la qual es trobin les persones que s'hagin de sotmetre al reconeixement mèdic. Les despeses derivades d'aquests reconeixements mèdics són a càrrec de la institució competent que els hagi sol·licitat.

3. La institució competent de cada una de les parts ha de trametre, quan sigui necessari i a petició de l'altra, informació sobre els imports de pensió actualitzats que els interessats rebien de l'altra part.

4. Les institucions competents poden sol·licitar directament als beneficiaris la tramesa de la documentació necessària que acrediti el seu dret a continuar en la percepció de les prestacions.

Article 22. *Dades estadístiques i informació.*

1. Els organismes d'enllaç d'ambdues parts han d'intercanviar les dades estadístiques relatives als pagaments de prestacions efectuats pels beneficiaris d'una part que resideixin al territori de l'altra part. Aquestes dades han de contenir el nombre de beneficiaris i l'import total de les prestacions abonades durant cada any civil.

2. Les autoritats i els organismes d'enllaç d'ambdues parts estan obligats a facilitar, quan els sigui requerit per l'altra part, informació i dades sobre els sistemes de càlcul dels costos de les prestacions sanitàries.

Article 23. *Comissió Mixta.*

A fi de resoldre tots els problemes que puguin sorgir en aplicació del Conveni i d'aquest Acord administratiu, així com per fer-ne el seguiment, les autoritats competents d'ambdós països es poden reunir en Comissió Mix-

ta, assistides per representants de les institucions respectives.

Article 24. *Pagament de prestacions.*

Les prestacions que, d'acord amb la legislació d'una part contractant, es paguin als seus titulars que resideixin al territori de l'altra part contractant, s'han de pagar directament i sota el procediment establert per a cada una d'aquestes.

TÍTOL IV

Article 25. *Entrada en vigor.*

Aquest Acord entra en vigor en la mateixa data del Conveni i té la mateixa durada que aquest, llevat que les autoritats competents d'ambdues parts decideixin una altra cosa.

Fet a Andorra la Vella el 9 de novembre de 2001, en castellà i català, en dos exemplars; ambdós textos són igualment autèntics.

Pel Ministeri de Treball
i Afers Socials,
Juan Carlos Aparicio Pérez,
Ministre de Treball i Afers
Socials

Pel Ministeri de
Salut i Benestar,
Mónica Codina Tort,
Ministra de Salut
i Benestar

ANNEX I

Llista de pròtesis, ortesis i ajuts tècnics

1. Pròtesis quirúrgiques fixes (requereixen per a la seva implantació una intervenció quirúrgica).

- a) Cardíaques i vasculars.
- b) Digestives.
- c) Neuroquirúrgiques.
- d) Oftalmològiques.
- e) Ortopèdiques i traumatològiques.
- f) Otorinolaringològiques.
- g) Reparadores.
- h) Genitourinàries.

2. Pròtesis externes (requereixen una elaboració i/o adaptació individualitzada).

- a) De membre superior.
- b) De membre inferior.

3. Cadires de rodes.

- a) Manuales.
- b) Elèctriques per a pacients amb limitacions funcionals greus de l'aparell locomotor.

4. Ortesis.

- a) De columna vertebral (excloses les faixes preventives).
- b) De membre superior.
- c) De membre inferior.
- d) Calçats ortopèdics només per a grans deformitats.

5. Pròtesis especials.

- a) Ajudes de marxa manipulades per un braç (crosses).
- b) Ajudes de marxa manipulades per dos braços (caminadors).

- c) Peces de pressoteràpia.
- d) Material de prevenció antiescares per a pacients lesionats medullars.
- e) Ajuts per a l'audició fins als setze anys i en hipocúsies bilaterals neurosensorials permanents.

6. Renovació de les peces dels aparells esmentats anteriorment.

El límit de cost de les prestacions anteriors per sota del qual no és necessari demanar autorització es fixa en 600 euros.

Aquest Acord administratiu, segons s'estableix a l'article 25, entra en vigor l'1 de gener de 2003, data en què també entra en vigor el Conveni a l'aplicació del qual es refereix.

Es fa públic per a coneixement general.
Madrid, 19 de novembre de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

23566 *CONVENI de cooperació entre el Regne d'Espanya i l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO) en matèria de patrimoni, fet a París el 18 d'abril de 2002. («BOE» 290, de 4-12-2002.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA, DENOMINAT EN ENDAVANT LA PART ESPANYOLA, I L'ORGANITZACIÓ DE LES NACIONS UNIDES PER A L'EDUCACIÓ, LA CIÈNCIA I LA CULTURA, EN ENDAVANT DENOMINADA UNESCO

Considerant que la Convenció per a la Protecció del Patrimoni Mundial, Cultural i Natural, adoptada per la Conferència General de la UNESCO en la XVII sessió (16 de novembre de 1972), d'ara endavant, la Convenció sobre el Patrimoni Mundial:

Regula la identificació, protecció i presentació dels béns culturals i naturals de valor universal excepcional, així com la inscripció a la Llista del Patrimoni Mundial,

Estableix un sistema mitjançant el qual els estats part cooperen per protegir, conservar i presentar el patrimoni esmentat, sobre la base de la solidaritat internacional, sense perjudici de la sobirania de l'Estat en què el patrimoni estigui situat,

I crea el Fons del Patrimoni Mundial amb contribucions dels estats part i altres fonts,

Considerant que la Convenció sobre el Patrimoni Mundial estableix l'elecció d'un Comitè del Patrimoni Mundial per dirigir l'aplicació de la Convenció així com la despesa del Fons del Patrimoni Mundial en nom dels estats part, i estipula que el director general de la UNESCO ha de designar la Secretaria de la Convenció.

Considerant que el director general de la UNESCO ha establert que el Centre del Patrimoni Mundial:

Actui en qualitat de Secretaria de la Convenció,
Dirigeix i coordini les activitats de l'organització i l'aplicació de la Convenció del Patrimoni Mundial,

Ofereixi informació, assessorament i orientació al Comitè del Patrimoni Mundial i als estats part en la Convenció,

I administri el Fons segons les instruccions del Comitè, en virtut de les normes i polítiques financeres de la UNESCO,

Considerant que Espanya és part en la Convenció sobre el Patrimoni Mundial des de maig de 1982,

Considerant que Espanya, mitjançant la política de cooperació internacional,

Ha establert que la protecció de l'entorn natural i cultural és prioritària, i

Ha reconegut que les accions en l'àmbit del patrimoni cultural i natural redunden en benefici del desenvolupament social, cultural i econòmic,

Considerant que l'ajuda internacional proporcionada en virtut del Fons del Patrimoni Mundial continua sent un instrument important de la solidaritat internacional,

I a fi de consolidar els principis enunciats en la Convenció sobre el Patrimoni Mundial mitjançant accions complementàries, acorden:

Article I. Objectiu.

1. Promoure una estratègia global per a l'elaboració d'una Llista del Patrimoni Mundial representativa i enfortir la gestió dels béns culturals i naturals ja inscrits, reforçant així el paper que exerceix la Convenció en l'àmbit del patrimoni mundial com a eina global per a la conservació i restauració i la credibilitat en la salvaguarda i el desenvolupament sostenible dels recursos culturals i naturals.

2. Per aconseguir aquests objectius, la Part espanyola identifica i promou la utilització dels recursos financers i tècnics disponibles de la seva Administració, i enforteix la capacitat del Centre del Patrimoni Mundial per atendre les sol·licituds de cooperació internacional dels estats part, encaminades a l'execució de l'estratègia global i a la gestió dels béns del patrimoni mundial.

Article II. Abast de la cooperació.

1. La Part espanyola i la UNESCO, a través del Centre del Patrimoni Mundial, acorden cooperar perquè els estats part en la Convenció sobre el Patrimoni Mundial puguin:

a) Identificar categories de béns culturals i naturals que no tenen suficient representació a la Llista del Patrimoni Mundial.

b) Designar els béns identificats en virtut de l'apartat anterior per inscriure'ls a la Llista del Patrimoni Mundial, especialment mitjançant la provisió d'assistència tècnica a l'Estat sol·licitant, a fi d'enfortir els instruments legals nacionals que assegurin la protecció adequada dels béns designats, i la preparació d'un pla de gestió que garanteixi la conservació sostenible d'aquest patrimoni, a fi de satisfer els requisits previs per inscriure'l en el Patrimoni Mundial.

c) Enfortir la gestió del patrimoni ja inscrit a la Llista del Patrimoni Mundial, especialment a través d'una nova confirmació, si és necessària, dels límits de l'àrea sota protecció del Patrimoni Mundial i de la revisió del marc de gestió d'aquest patrimoni, a fi d'enfortir la protecció, conservació i presentació dels valors del Patrimoni Mundial reconeguts pel Comitè del Patrimoni Mundial en el moment d'inscriure'ls.

d) Desenvolupar propostes de projectes per al seu finançament per part d'agències internacionals de cooperació al desenvolupament, tant bilaterals com multilaterals, a fi d'assegurar que els assumptes relatius a la conservació i restauració del patrimoni estiguin reflectits adequadament en les activitats de desenvolupament que s'han de dur a terme a l'àrea principal i a les zones de suport del bé pertanyent al Patrimoni Mundial.

2. La Part espanyola i la UNESCO, a través del Centre del Patrimoni Mundial, acorden cooperar perquè